

ПЕРЕВАГИ ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЕКТНОГО ПІДХОДУ ДО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ

У процесі виконання унікальних, неповторювальних та нетипових робіт, одними з яких є розробка нових продуктів, одним з найефективніших інструментів досягнення визначеної мети є проектний підхід, основними аргументами на користь якого є чітке визначення цілей і результату, необхідних ресурсів та термінів виконання, чітка обмеженість бюджету, прозорість грошових потоків, окресленість відповідальності за виконання в межах створених проектних груп.

Основними недоліками управління інноваційними проектами в межах найбільш поширених функціональних організаційних структур управління, які найбільше виявляються при великих масштабах проекту, є:

Відсутність центру управління інноваційним проектом. У будь-якого функціонального підрозділу є щоденні типові операції, виконання яких грає першочергову роль, тому виконанню специфічних проектних робіт не може приділятися у повній мірі уваги. Тут також може відбуватися конфлікт інтересів у функціональних підрозділах. Якщо досягнення цілей певного інноваційного проекту є ключовим для одного з функціональних підрозділів, то для іншого – може бути другорядним.

Висока ймовірність слабких взаємозв'язків між окремими функціональними підрозділами в межах ієрархічної організації. Відбувається часткове оптимізування робіт окремими функціональними виконавцями, а не проектом в цілому.

Довша тривалість виконання інноваційного проекту в силу недостатнього та негоризонтального обміну інформацією за певним інноваційним проектом, і другорядності досягнення проектних цілей порівняно з повсякденними функціональними.

Слабка мотивація виконавців проекту, як за другорядну роботу, не пов'язану з основним видом діяльності та службовим і професійним ростом, відсутнє корпоративне усвідомлення відповідальності за досягнення цілей проекту.

Вищеподані передумови дають змогу стверджувати, що класичний функціональний підхід до організування інноваційної діяльності (зокрема до управління інноваційними проектами) є недостатньо ефективний.

При застосуванні проектного підходу, інакше кажучи, при організуванні інноваційної діяльності за принципом незалежних проектних команд досягається ряд переваг:

Відбувається концентрування на проекті, а не на виконанні тої чи іншої функції менеджменту.

Проектний менеджер має повну владу над інноваційним проектом.

Незалежні команди, як правило, швидше виконують роботи за проектом, приділяючи йому повну увагу і не відволікаючись на виконання інших обов'язків.

Обмін інформацією проходить всередині проектної групи, а не каналами ієрархії.

Спостерігається явище крос-функціональної інтеграції, що пов'язане в корпоративному усвідомленні оптимізування проекту в цілому, а не окремих ділянок, в яких відповідні виконавці є фахівцями.

Найоптимальнішою для управління інноваційними проектами є проектна організаційна структура, за умов якої менеджер проекту наділений усіма необхідними повноваженнями для досягнення проектних цілей. Така організаційна структура складається з певної кількості проектних груп, які очолюють проектні менеджери.

Дані передумови підтверджують існування необхідності переходу на управління інноваційною діяльністю на засадах проектного підходу, зміни типу мислення виконавців і керівників, основою якого буде не орієнтація на відповідальність за ту чи іншу конкретну функцію менеджменту, а за кінцеві результати проекту.